

İBRANİLERE MEKTUP

İBRANİLERE GİRİŞ

Genel Bakış: Yazar, ne kendi kimliğini, ne de mektubu kime yazdığını açıklıyor. Böylece işimiz, metinde verilen ipuçlarından bazı sonuçlar çıkarmaya kalıyor. Yazarın kendisi, İsa'nın on iki elçisi arasında yer almaz; ama İsa'nın öğretilerini ilk izleyicilerinden duymuştur (2:2-3). Eski Antlaşma'yı iyi bildiği apaçık; Eski Antlaşma'dan sözcüğü sözcüğüne yaptığı 29 aktarmanın yanı sıra, 50'nin üzerinde bölümden de söz eder. Geleneksel başlıkla (İbranilere) içeriğin tamamı, mektubun Yahudi asıllı Mesih inanlılarına yazıldığını gösteriyor. Bu insanlar, daha önce ölüm derecesinde olmamakla birlikte, inançları uğruna büyük baskılara uğramışlardı¹. Ama şimdi o kadar gayretli görünmüyorlar. Bunun için inandıklarına sınıksız sarılmaya özendiriliyorlar². Mektubun İ.S. 70'ten önce yazıldığı anlaşılıyor. Çünkü Kudüs'teki tapınağın İ.S. 70 yılında yıkılmasından hiç söz edilmiyor. Tersine yazar, tapınakta sürekli sunulan adaklardan söz ediyor (örn. 9:6-9).

Mektubun içeriği: Yazarın ilk sözleri, iletmek istediği bildiriye özetliyor: «Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez ve çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeyin mirasçısı olarak belirlediği ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğluya bize seslenmiştir». İbraniler, özde Tanrı Oğluna ilişkin bir mektuptur³. Yazar, Oğul'u meleklerden (1:4-14; 2:15-18) ve Musa'dan (3:2-6) üstün gösterir. Zayıflıklarımızı bilen, «kendisini bir kere kurban edip günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkan» ve kendisinin aracılığıyla «Tanrı'ya yaklaşanları tamamen kurtarabilen» başkâhin O'dur (4:15; 9:26; 7:25). Başkâhin olarak ortaya çıkması, Kutsal Yasa'da değişikliği gerekli kılıyor⁴; yeni bir antlaşma eskisinin yerini alıyor. Bu yeni antlaşmaya göre Tanrı diyor ki, «Yasalarımı onların zihnine işleyeceğim, yürekleri üzerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar... Kötülüklerini bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım»⁵. İsa, Tanrı'nın huzuruna giden yeni bir yol açtı. Biz de Tanrı'ya güvenle yaklaşabiliriz (10:19-22).

Mektup ayrıca Tanrı'dan uzağa düşmek tehlikesiyle ilgili uyarılar içerir⁶. «İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır» ifadesinin yer aldığı 11. bölüm, iman konusunda eşsiz bir bölümdür. İmanda örnek alınacak erkek ve kadınlardan söz ediliyor. Bunlar öyle kişiler ki, «Tanrı, onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor.»

Mektubun son bölümü uygulamaya yönelik öğütler içerir.

Ana hatlar:

1:1-3	Giriş
1:4-3:6	Mesih'in üstünlüğü
3:7-4:13	Yüreklerinizi nasırlaştırmayın

4:14-7:28	Başkâhinimiz Mesih
8:1-9:28	Daha iyi bir antlaşma
10:1-39	Daha iyi bir kurban
11:1-40	İman
12:1-29	Tanrı sözünü reddetmeyin
13:1-25	Son öğütler

Kaynak ayetler:

¹10:32-34; 12:4

²2:1-3; 5:11-14; 6:12; 10:23; 12:1-3

³1:1-14; 2:9-3:6; 4:14-5:10; 6:20-8:6; 8:13-10:22; 12:2-3,24; 13:8,11,13

⁴7:12,18-19

⁵8:10-12; 10:16-17

⁶2:1-4; 3:7-4:13; 6:4-12; 10:26-31; 12:14-17,25

İBRANİLERE MEKTUP

1. Bölüm

Oğul meleklerden üstündür

Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez ve çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. ²Bu son çağda da her şeyin mirasçısı olarak belirlediği ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğluyla bize seslenmiştir. ³Oğul, Tanrı'nın yüceliğinin parıltısı ve O'nun varlığının öz görünümüdür. Kudretli sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın¹ sağında oturdu. ⁴Meleklerden ne kadar üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o kadar da üstün olmuştur. ⁵Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine,

«Sen benim Oğlumsun,

bugün ben sana Baba oldum,»

ya da «Ben O'na Baba olacağım,

O da bana Oğul olacak»

demiş midir? ⁶Ve yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, «Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapınsınlar.» ⁷Melekler için,

«Kendi meleklerini rüzgârlar,
hizmetkârlarını ateş alevleri yapar» diyor.

⁸Ama Oğul için şöyle diyor:

«Ey Tanrı, tahtın sonsuzluk boyunca kalıcıdır,
ve adalet asası senin egemenliğinin asasıdır.

⁹Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin.

Bunun için Tanrı, senin Tanrın,

seni sevinç yağıyla

arkadaşlarından daha çok meshetti.»

¹⁰Yine diyor ki,

«Ya Rab, başlangıçta

yerin temellerini sen attın.

Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.

¹¹Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.

Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.

¹²Onları bir kaftan gibi düreceksin

ve bir giysi gibi değiştirecekler.

Ama sen hep aynısın,

yılların tükenmeyecektir.»

¹³Tanrı meleklerin herhangi birine,

«Ben düşmanlarını

senin ayaklarının altına serinceye dek¹,

sağımda otur»

demiş midir? ¹⁴Bütün melekler, kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

2. Bölüm

Dikkatli olalım

Bu nedenle işittiklerimize daha çok bağlanmalıyız. Öyle ki, bunlardan uzağa sürüklenmeyelim. ²⁻

³Çünkü melekler aracılığıyla bildirilmiş olan söz geçerli olduysa, her suç ve her sözdinlemezik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu kadar büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rab'bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı.

⁴Tanrı da buna belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteğine göre dağıttığı Kutsal Ruh armağanlarıyla tanıklık etti.

İzleyicileriyle özdeşleşen İsa

⁵Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklerle bağlı kılmadı. ⁶Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:

«Ya Rab, insan nedir ki, onu anasın,

ya da insanoğlu nedir ki,

ona ilgi gösteresin?

⁷Onu meleklerden biraz¹ aşağı kıldın.

Yücelik ve onur tacını ona giydirip

ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin.

⁸Her şeyi onun ayakları altına sererek ona bağımlı kıldın.»

Tanrı, her şeyi insana bağımlı kılmakla, insana bağımlı olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz. ⁹Ama meleklerden biraz^l aşağı kılınmış olan İsa'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye, çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz. ¹⁰Birçok oğlu yüceliğe eriştirirken onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyin kendisi için ve kendi aracılığıyla var olduğu Tanrı'ya uygun düşüyordu. ¹¹Çünkü kutsal kılanla kutsal kılınanların hepsi aynı Baba'dandır. Bu nedenle İsa onlara «kardeş» demekten utanmıyor.

¹²«Senin adını kardeşlerime ilan edeceğim, topluluğun ortasında seni ilahilerle yücelteceğim» diyor.

¹³Yine,
«Ben O'na güveneceğim»
ve yine,
«İşte ben ve Tanrı'nın bana verdiği çocuklar» diyor.

¹⁴Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz hale getirmek üzere onlarla aynı insan yapısını aldı. ¹⁵Bunu, yaşamları boyunca ölüm korkusu yüzünden köle olmuş olanların hepsini özgür kılmak için yaptı. ¹⁶Kuşkusuz O, meleklerle değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım ediyor. ¹⁷Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya olan hizmetinde merhametli ve sadık başkâhin olup halkın günahlarını Tanrı'ya bağışlatabilsin. ¹⁸Çünkü kendisi sınılandığında acı çektiğine göre, sınananlara yardım edebilir.

3. Bölüm

İsa ve Musa

Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhini olan İsa'yı düşünün. ²Musa, Tanrı'nın tüm evinde Tanrı'ya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene sadık kalır. ³Evi yapan, evden daha çok saygı gördüğü gibi, İsa da Musa'dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı. ⁴Her evin bir yapıcısı vardır, oysa her şeyin yapıcısı Tanrı'dır. ⁵Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrı'nın tüm evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı. ⁶Oysa Mesih, O'nun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadık kalır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz ümidi gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz.

İmansızlığa karşı uyarı

⁷⁻⁸Bundan dolayı, Kutsal Ruh'un dediği gibi,
«Eğer bugün O'nun sesini işitirseniz,
atalarınızın başkaldırdığı
ve çölde O'nu sınıadığı günkü gibi,
yüreklerinizi nasırlaştırmayın.

⁹Atalarınız beni orada deneyip sınıdılar ve kırk yıl boyunca yaptıklarımı gördüler.

¹⁰Bu nedenle o kuşağa darıldım ve dedim ki,

Yürekleri hep kötüye sapar, benim yollarımı öğrenmediler.

¹¹Gazaba geldiğimde ant içtiğim gibi, onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.'»

¹²Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin. ¹³«Gün bugündür» denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatmasıyla nasırlaşmasın. ¹⁴Başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürürsek Mesih'e ortak olmuş oluruz. ¹⁵Yukarıda belirtildiği gibi,

«Eğer bugün O'nun sesini işitirseniz, atalarınızın başkaldırdığı günkü gibi, yüreklerinizi nasırlaştırmayın.»

¹⁶O'nun sesini işiten ve başkaldıran kimlerdi? Musa'nın önderliğinde Mısır'dan çıkanların hepsi değil mi? ¹⁷Ve Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah işlemiş ve cesetleri çöle serilmiş olanlara değil mi? ¹⁸Sözünü dinlemeyenler dışında kendi huzur diyarıma kimlerin girmeyeceğine dair ant içti? ¹⁹Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

4. Bölüm

Tanrı'nın huzur diyarı

Bu nedenle Tanrı'nın huzur diyarıma girme vaadi hâlâ geçerliyken, herhangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım. ²Çünkü biz de onlar gibi iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirmediklerinden dolayı, bunun kendilerine bir yararı olmadı. ³Biz inanmış olanlar huzur diyarıma gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir:

«Gazaba geldiğimde ant içtiğim gibi, onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.»

Oysa Tanrı, dünyanın kuruluşundan beri işlerini tamamlamıştır. ⁴Çünkü bir yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir:

«Tanrı yedinci gün bütün işlerinden dinlendi.»

⁵Bu konuda yine diyor ki,

«Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.»

⁶Demek ki, bazılarının huzur diyarıma gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler. ⁷Bundan dolayı Tanrı, uzun zaman sonra Davut'un aracılığıyla, 'bugün' diyerek yine bir gün belirliyor. Nitekim daha önce,

«Eğer bugün O'nun sesini işitirseniz, yüreklerinizi nasırlaştırmayın»

denilmiştir. ⁸Eğer Yeşu onları huzura kavuştursaydı, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi. ⁹İşte böylece, Tanrı'nın halkına bir sept günü dinlenmesi kalıyor. ¹⁰Tanrı kendi işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öylece dinlenir. ¹¹Bu nedenle, herhangi birimizin aynı tür sözdinlemezlikten ötürü düşmemesi için o huzur diyarına girmeye gayret edelim.

¹²Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı her kılıçtan keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini ve amaçlarını yargılar.

¹³Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözleri önünde her şey çıplak ve açıktır.

Başkâhinimiz İsa

¹⁴Gökleri aşmış olan büyük başkâhinimiz Tanrı'nın Oğlu İsa varken, açıkça benimsediğimiz inanca sınıksız sarılalım. ¹⁵Çünkü zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan değil, tersine, her alanda bizim gibi sınanmış, yine de günah işlememiş bir başkâhinimiz vardır. ¹⁶Bu nedenle merhamete ermek ve gerektiğinde bize yardım edecek lütfâ kavuşmak için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım.

5. Bölüm

İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık adaklar ve kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır. ²Bilgisizlere ve yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır. ³Bundan ötürü, halkın günahları için olduğu gibi, kendi günahları için de kurban sunmaya borçludur. ⁴İnsan, başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır. ⁵Nitekim Mesih de başkâhin olmak üzere kendi kendini yüceltmedi. Ama kendisine,

«Sen benim Oğlumsun,
bugün ben sana Baba oldum»
diyen Tanrı O'nu yüceltti. ⁶Başka bir yerde de diyor ki,
«Sen Melkisedek düzenine göre
sonsuz dek kâhinsin.»

⁷Mesih, yeryüzünde¹ olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua ve yakarışlarda bulunmuş ve Tanrı korkusu nedeniyle işitilmişti. ⁸Oğul olduğu halde, çektiği acılardan söz dinlemeyi öğrendi. ⁹⁻¹⁰Yetkin kılınmış olarak Tanrı tarafından Melkisedek düzenine göre başkâhin atanan Mesih, sözünü dinleyenlerin hepsi için sonsuz kurtuluş kaynağı olmuştur.

Temel ilkeleri aşp ilerleyin

¹¹Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştugu için anlatmak güçtür.

¹²Şimdiye dek öğretici olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil! ¹³Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir. ¹⁴Katı yiyecek, yetişkinler için, yani duyuları iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla terbiye edilmiş olanlar içindir.

6. Bölüm

¹⁻²Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya inanmanın temelini, vaftizler, elle kutsama¹, ölülerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin temelini yeni baştan atmadan Mesih'le ilgili temel öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim. ³Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.

⁴⁻⁶Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yoktur. Çünkü Tanrı'nın Oğlunu âdeta yeniden çarmıha geriyor, âleme maskara ediyorlar. ⁷Üzerine sık sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar. ⁸Ama dikenli bitki ve dedikeni üreten toprak yararsızdır, lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktır.

⁹Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, yani kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz. ¹⁰Tanrı adaletsiz değildir. Emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz. ¹¹Ümidinizden doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini arzu ediyoruz. ¹²Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz.

Tanrı'nın vaadi

¹³Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:

¹⁴«Seni kutsadıkça kutsayacağım
ve soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım.»

¹⁵Ve böylece sabırla dayanan İbrahim vaade erişti.

¹⁶İnsanlar kendilerinden daha üstün biri üzerine ant içerler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. ¹⁷Tanrı da, kendi amacının değişmezliğini vadin mirasçılarına daha açıkça belirtmek isteyerek vadin bir yeminle pekiştirdi. ¹⁸Öyle ki, önümüze konan ümide tutunmak için Tanrı'ya sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım. ¹⁹Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu ümit, perdenin öte tarafına geçer. ²⁰İsa, Melkisedek düzenine göre sonsuza dek başkâhin olup bizim uğrumuza oraya öncümüz olarak geçti.

7. Bölüm

Kâhin Melkisedek

Bu Melkisedek, Salem kralı ve yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamıştı. ²İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce `doğruluk kralı'dır. Sonra da `Salem kralı', yani `esenlik kralı'dır.

³Babasız ve annesizdir, soyunu gösteren bir kayıt yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.

⁴Bakın, büyük ata İbrahim'in ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar büyüktür! ⁵Kutsal Yasa'ya göre, Levi oğullarından olup kâhinlik görevini alanlara, halktan, yani İbrahim'in soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları buyrulmuştur. ⁶Melkisedek ise Levili kâhinlerin soyundan olmadığı halde, vaatleri alan İbrahim'den ondalık kabul etmiş ve onu kutsamıştır. ⁷Hiç kuşkusuz, kutsayan kişi kutsanandan üstündür. ⁸Burada ölümlü kişiler ondalık alıyorlar; ama orada, yaşamakta olduğuna tanıklık edilen biri alıyor. ⁹Denilebilir ki, ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık vermiştir. ¹⁰Çünkü Melkisedek İbrahim'i karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi.

Yeni kâhinlik düzeni

¹¹Eğer Levililerin kâhinliği aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi | nitekim halk bu kâhinlik altında Kutsal Yasa'ya kavuştu | Harun düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesine ne gerek kalırdı? ¹²Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorunlu olarak değişir. ¹³Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktan geliyor. Bu oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir. ¹⁴Rabbimizin Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlerle ilgili bir şey söylemedi. ¹⁵Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz artık daha da açıktır. ¹⁶O, Yasa'nın soyla ilgili ön koşuluna göre değil, yok edilemez bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. ¹⁷Çünkü,

«Sen Melkisedek düzenine göre
sonsuz dek kâhinsin»

diye tanıklık ediliyor. ¹⁸Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı. ¹⁹Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha sağlam bir ümit verildi. ²⁰Ve bu, yeminsiz olmadı. Diğerleri yeminsiz kâhin olmuşlardı. ²¹Ama O kendisine,

«Rab ant içti ve andından caymaz,
Sen sonsuz dek kâhinsin»

diyen Tanrı'nın yeminiyle kâhin oldu. ²²Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefilisi olmuştur. ²³Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu. ²⁴Ama İsa sonsuz dek yaşadığı için kâhinliği süreklidir. ²⁵Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tamamen¹ kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

Yeni bir antlaşmanın başkâhini

²⁶Böyle bir başkâhinimiz, kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış ve göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz olması uygundur. ²⁷O, diğer başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları için, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendi kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı. ²⁸Kutsal Yasa, zayıflığı olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen yemin sözü, sonsuz dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır.

8. Bölüm

¹⁻²Söylediklerimizin özü şudur: göklerde, yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır. ³Her başkâhin adaklar ve kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması gerekir. ⁴Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, Kutsal Yasa uyarınca adakları sunanlar bulunduğu için, kendisi kâhin olmazdı. ⁵Onlar göktekilerin örneği ve gölgesi olan bir tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa, tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: «Her şeyi, dağda sana gösterilen örneğe uygun olarak yapmaya dikkat et.» ⁶Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir göreve de sahip olmuştur.

⁷Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı. ⁸Oysa halkımı kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

«İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla
yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor'
diyor Rab.

⁹Bu, atalarımı Mısır diyarından çıkarmak için
onların elinden tuttuğum gün
kendileriyle yaptığım antlaşma gibi olmayacak.
Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar,
ben de onlardan yüz çevirdim'
diyor Rab.

¹⁰O günlerden sonra' diyor Rab,
İsrail halkıyla yapacağım antlaşma şudur:
yasalarımı onların zihnine işleyeceğim,
yüreklerine yazacağım.

Ben onların Tanrısı olacağım,
onlar da benim halkım olacaklar.

¹¹Hiç kimse kendi yurttasına,
kendi kardeşine,
Rab'bi tanıyın diye akıl öğretmeyecek.
Çünkü küçüğünden büyüğüne kadar,
onların hepsi beni tanıyacak.

¹²Kötülüklerini bağışlayacağım,
günahlarını artık anmayacağım.'»

¹³Tanrı, «yeni bir antlaşma» demekle ilkini eskimiş saymıştır. Eskiyen ve köhneleşen, çok geçmeden yok olur.

9. Bölüm

Dünyasal tapınak

İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı. ²Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer denen birinci bölmede kandillik, sofrası ve adak ekmekleri bulunurdu. ³İkinci perdenin arkasında

En Kutsal Yer denen bir iç bölme vardı. ⁴Altın buhur sunağı ve tümüyle altın kaplamalı antlaşma

sandığı buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harun'un filizlenmiş asası ve antlaşmanın taş levhaları vardı. ⁵Sandığın üstünde, günahların bağışlandığı yeri^l gölgeleyen yücelik keruvları^l dururdu. Ama şimdi bunların ayrıntılarına giremeyiz.

⁶Her şey böyle düzenlendikten sonra kâhinler her zaman çadırın ilk bölmesine girer, tapınma görevlerini yerine getirirler. ⁷Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilgisizlikten işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez. ⁸Bununla Kutsal Ruh şunu belirtiyor ki, çadırın ilk bölmesi durdukça, kutsal yere giden yol henüz açıkça gösterilmemiştir. ⁹Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan adaklar ve kurbanların, tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. ¹⁰Bunlar yalnız yiyecek, içecek ve çeşitli dinsel yıkanmalarla ilgilidir, yeni düzenin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır.

Mesih'in kanı

¹¹Ama Mesih, gelecek olan iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. Elle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük ve daha mükemmel çadırdan geçti. ¹²Erkeçlerin ve danaların kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi. ¹³Murdar olanların bedensel temizliği için üzerlerine serpilene düvenin külleri ve erkeçlerle boğaların kanı onları kutsal kılıyor. ¹⁴Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmeniz için vicdanınızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!

¹⁵Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih, yeni bir antlaşmanın aracısı olmuştur. Kendisi, onları birinci antlaşma⁽¹⁾ zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü. ¹⁶Çünkü ortada bir vasiyet⁽¹⁾ varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir. ¹⁷Ölüm üzerine vasiyet geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur. ¹⁸Bu nedenle birinci antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi. ¹⁹Musa, Kutsal Yasa'nın her bir buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı ve zufa otu ile danaların ve erkeçlerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. ²⁰«Tanrı'nın uymanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur» dedi. ²¹Aynı şekilde çadırın üzerine ve tapınmada kullanılan bütün araç ve gereçlerin üzerine kan serpti. ²²Nitekim Kutsal Yasa'ya göre, hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.

²³Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti. ²⁴Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup elle yapılmış kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrı'nın önünde görünmek üzere asıl göğe girdi. ²⁵Başkâhinin yıldan yıla kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yer'e girişinin tersine, Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi. ²⁶Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kere kurban edip günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır. ²⁷⁻²⁸Bir kez ölmek ve ondan sonra yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, böylece Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

10. Bölüm

Son kurban

Kutsal Yasa'da gelecekteki iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. ²Eğer erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arındıktan sonra onlarda artık günahlılık duygusu kalmazdı. ³Ama o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor. ⁴Çünkü boğaların ve erkeklerin kanı günahları ortadan kaldıramaz. ⁵Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:

«Kurban ve sunu istemedin,
ama benim için bir beden hazırladın.

⁶Yakılmalık adaklardan
ve günah için sunulan kurbanlardan
hoşnut olmadın.

⁷O zaman dedim ki,
`Yasa kitabında benim için yazılmış olduğu gibi,
senin isteğini yapmak üzere,
ey Tanrım, işte geldim.'»

⁸Mesih ilkönce, «Kurbanları, sunuları, yakılmalık adakları ve günah için sunulan kurbanları istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın» dedi. Oysa bunlar Yasa'nın bir gereği olarak sunulur. ⁹Sonra da, «Senin isteğini yapmak üzere işte geldim» dedi. Yani Mesih, ikinciyi geçerli kılmak için birinciyi kaldırıyor. ¹⁰Tanrı'nın bu isteği uyarınca İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık.

¹¹Her kâhin, günden güne tapınakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. ¹²Ama Mesih, günahlar için sonsuza dek geçerli olan tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. ¹³O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini^[1] bekliyor. ¹⁴Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmişti. ¹⁵Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki,

¹⁶«Rab, `O günlerden sonra
onlarla yapacağım antlaşma şudur:
yasalarımı onların yüreklerine koyacağım,
zihinlerine yazacağım' diyor.»

¹⁷Sonra şunu ekliyor:
«Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.»

¹⁸Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.

Dayanın!

¹⁹⁻²⁰Bu nedenle ey kardeşler, İsa'nın, kendi kanı sayesinde perdede, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır. ²¹Tanrı'nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz bulunmaktadır. ²²Buna göre yüreklerimiz kötü vicdandan arınmış ve

bedenimiz temiz su ile yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle

Tanrı'ya yaklaşalım. ²³Açıkça benimsediğimiz ümide sınımsız tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güvenilirdir. ²⁴Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim. ²⁵Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.

²⁶⁻²⁷Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban yoktur; sadece yargının dehşetli bekleneşi ve düşmanları yiyip bitirecek olan kızgın ateş vardır. ²⁸Musa'nın yasasını hiçe sayan bir kimse, iki ya da üç tanığın sözü üzerine acımasızca öldürülür. ²⁹Eğer bir kimse Tanrı Oğlunu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütufkâr Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha şiddetli bir cezaya layık görülecek sanırsınız? ³⁰Çünkü, «Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim» ve yine, «Rab, kendi halkını yargılayacak» diyeni tanıyoruz. ³¹Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

³²Sizler ise aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye dayandığınız ilk günleri anımsayın. ³³Bazen açıkça sitemlere ve sıkıntılara uğradınız, bazen de böyle muamele görenlerle dayanışma içinde bulundunuz. ³⁴Hem hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız. ³⁵Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür. ³⁶Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma gücüne ihtiyacınız vardır. ³⁷Artık,

«Gelen pek yakında gelecek,
ve gecikmeyecek.

³⁸Benim doğru adamım, imanla yaşayacaktır.

Eğer geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağım.»

³⁹Biz, geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarının kurtuluşuna kavuşanlarızdır.

11. Bölüm

İman

İman, ümit edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır. ²Atalarımız bununla Tanrı'nın beğenisini kazandılar. ³İman sayesinde anlıyoruz ki, evren Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldı. Şöyle ki, görülen şeyler görünmeyenlerden oluştu. ⁴Habil'in Tanrı'ya Kabil'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanıyla doğru bir insan olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşuyor.

⁵İman sayesinde Hanok, ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmasından önce, Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi.

⁶İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır. Tanrı'ya yaklaşan, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.

⁷İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarıldığında, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.

⁸İman sayesinde İbrahim, miras olarak alacağı ülkeye gitmek üzere çağrıldığı zaman Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. ⁹İman sayesinde, bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la beraber çadırlarda yaşadı. ¹⁰Çünkü mimarı ve yapıcısı Tanrı olan sağlam temelli kenti bekliyordu.

¹¹İman sayesinde, Sarâ'nın kendisi de kısır ve yaşı geçmiş olduğu halde vaat edeni güvenilir saydığından gebe kalmaya güç buldu. ¹²Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar kadar, deniz kenarındaki kum taneleri kadar sayısız torun meydana geldi.

¹³Bu kişilerin hepsi, ölünceye dek imandan ayrılmadılar. Vaat edilenlere kavuşamamış, ama bunları uzaktan görüp selamlamış olarak yeryüzünde yabancılar ve konuklar olduklarını açıkça kabul ettiler. ¹⁴Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar. ¹⁵Aslında ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu. ¹⁶Oysa onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bundan dolayı Tanrı, onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırlamıştır.

¹⁷İbrahim sınıandığı zaman, imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim, biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. ¹⁸Oysa Tanrı ona, «Senin soyun İshak'la sürecektir» demişti. ¹⁹İbrahim, Tanrı'nın, ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel bir şekilde ölümden geri aldı.

²⁰İman sayesinde İshak, gelecek şeylerle ilgili olarak Yakup ve Esav'ı kutsadı. ²¹Yakup ölürken, iman sayesinde Yusuf'un oğullarının her ikisini kutsadı, değneğin ucuna yaslanarak Tanrı'ya tapındı. ²²Yusuf ölürken, İsrail oğullarının Mısır'dan çıkacağını iman sayesinde hatırlattı. Çıkışlarında kendisinin kemiklerini de götürmelerini buyurdu.

²³Musa doğduğunda, annesi babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar. ²⁴Musa büyüyünce, Firavun'un kızının oğlu olarak tanınmayı imanı sayesinde reddetti. ²⁵Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte kötü muamele görmeyi yeğledi. ²⁶Mesih uğruna aşağılanmayı, Mısır'ın hazinelerinden daha büyük bir zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu. ²⁷Kralın öfkesinden korkmadan, imanla Mısır'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı gördüğü için dayandı. ²⁸İlk doğanları öldüren melek İsraililere dokunmasın diye Musa imanla, Fısıh kurbanının kesilmesini ve kanının kapıların üzerine serpilmesini buyurdu. ²⁹İman sayesinde İsraililer Kızıl denizden, karadan geçer gibi geçtiler. Mısırlılar bunu deneyince boğuldular.

³⁰İsraililer yedi gün Eriha surları etrafında döndüler; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı.

³¹Fahişe Rahav, imanı sayesinde casusları dostça karşıladığı için imansızlarla birlikte öldürülmedi.

³²Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yeftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek. ³³İman sayesinde onlar ülkeler fethettiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağızlarını kapadılar. ³⁴Şiddetli ateşi söndürdüler, kılıcın ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükten kuvvet aldılar, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar. ³⁵Kadınlar, ölümden dirilen ölülerini geri aldılar. Salıverilmeyi reddeden başkaları ise dirilip daha iyi bir yaşama kavuşmak umuduyla işkencelere katlandılar.

³⁶Daha başkaları alaya alınıp kamçıldılar, hatta zincire vurulup hapsedildiler. ³⁷Taşlandılar,

testere ile biçildiler¹, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu ve keçi derileri içinde dolaştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılara uğradılar, kötü muamele gördüler. ³⁸Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular.

³⁹Onların hepsi imanları sayesinde Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. ⁴⁰Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştır.

12. Bölüm

Rab, sevdiklerini terbiye eder

İşte bizi çevreleyen bu denli büyük bir tanıklar kalabalığı olduğuna göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyrıp atarak önümüze konan yarışı sabırla koşalım.

²Gözümüzü, imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O, kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarımhta ölüme katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu. ³Yorulup cesaretinizi yitirmemek için günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün.

⁴Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtana dek dayanmak zorunda kalmış değilsiniz. ⁵Oğullara söylenir gibi size verilen şu öğüdü de unuttunuz:

«Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma,

Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme.

⁶Çünkü O, sevdiğini terbiye eder,

oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır.»

⁷Terbiye edilmek uğruna acılara katlanıyorsunuz. Tanrı size, oğullarına davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez? ⁸Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız oğullar değil, yasadışı evlatlarsınız. ⁹Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. O halde ruhlar Babasına bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi?

¹⁰Babalarımız bizi kısa bir zaman için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kendisinin kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. ¹¹Terbiye edilmek önceleri hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ama bu, böyle eğitilenler için daha sonra esenlik veren doğruluğu üretir. ¹²⁻¹³Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız için düz yollar yapın ki, kötürüm olan yoldan sapmasın, tersine şifa bulsun.

Tanrı'yı reddetmeyin

¹⁴Herkesle barış içinde yaşamak ve kutsal olmak için gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek. ¹⁵Dikkat edin ki, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde, sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin. ¹⁶Kimse cinsel ahlaksızlıkta bulunmasın, ya da ilk doğmuş olmanın hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi Tanrı'ya saygısızlık etmesin. ¹⁷Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediye de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşlarıyla yalvardığı halde, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi.

¹⁸⁻¹⁹Sizler, dokunulabilen ve alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya,

gürleyen çağrı borusuna ve Tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler,

kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar. ²⁰«Eğer dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacaktır» buyruğuna dayanamadılar. ²¹Görüntü öyle korkunçtu ki Musa, «Çok korkuyor ve titriyorum» demişti. ²²⁻²⁴Oysa sizler Siyon dağına, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Kudüs'e, bir bayram şenliği içinde onbinlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam ifade eden serpmelik kana yaklaştınız.

²⁵Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü onlar yeryüzünde kendilerini uyararı reddettiklerinde nasıl kurtulamadıysa, göklerden bizi uyarandan yüz çevirirsek, bizim kurtulamayacağımız daha da kesindir. ²⁶O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, «Bir kez daha, yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım» diye söz vermiştir. ²⁷«Bir kez daha» sözü, sarsılabilen, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını ve böylelikle sarsılmayanların kalacağını anlatıyor. ²⁸Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuza göre, minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde saygı ve korkuyla tapalım. ²⁹Çünkü Tanrımız yakıp tüketen bir ateştir.

13. Bölüm

Son öğütler

Kardeş sevgisi sürekli olsun. ²Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler. ³Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi hatırlayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek kötü muamele görenleri hatırlayın. ⁴Herkes evliliğe saygı gösterebilir. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı cinsel ahlaksızlıkta bulunan ve zina edenleri yargılayacak. ⁵Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarımızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi:

«Seni asla terk etmem,
seni asla bırakmam.»

⁶Böylece cesaretle diyoruz ki,
«Rab benim yardımcımdır, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?»

⁷Tanrı sözünü size iletmiş olan önderlerinizi hatırlayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın. ⁸İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. ⁹Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir, özel yiyeceklerle değil. Bunlara güvenenler hiçbir yarar görmediler. ¹⁰Bir sunağımız var ki, tapınma çadırına hizmet edenlerin ondan yemeğe hakkı yoktur. ¹¹Başkâhin, hayvanların kanını günah için sunulan adak olarak kutsal yere taşır, ama bunların cesetleri ordugâhın dışında yakılır. ¹²Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. ¹³O halde biz de O'nun uğruna hakarete katlanarak ordugâhtan dışarıya çıkıp kendisinin yanına gidelim. ¹⁴Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özlüyoruz.

¹⁵Bu nedenle, İsa'nın aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanları, yani O'nun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım. ¹⁶İyilik yapmayı ve sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı

unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur. ¹⁷Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil | bunun size yararı olmaz | sevinçle yapsınlar.

¹⁸Bizim için dua edin. Temiz bir vicdana sahip olduğumuza ve her yönden olumlu bir yaşam sürdürmek istediğimize eminiz. ¹⁹Yanınıza tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica ediyorum.

²⁰Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanını, Rabbimiz İsa'yı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti. ²¹Tanrı, kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizde gerçekleştirerek kendi isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun. Amin.

²²Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım. ²³Kardeşimiz Timoteyus'un salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim. ²⁴Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler. ²⁵Tanrı'nın lütfü hepinizle birlikte olsun. Amin.

İBR Dipnotları:

1:3 ulu Tanrı'nın: Grekçede, «ululuğun.»

1:13 ayaklarının altına serinceye dek: Grekçede, «ayaklarına basamak yapıncaya dek.»

2:7,9 meleklerden biraz: ya da «kısa bir süre için meleklerden.»

5:7 yeryüzünde: Grekçede, «bedende.»

6:1-2 elle kutsama: Grekçede, «el

koyma.» **7:25** tamamen: ya da «sonsuz

kadar.»

9:5 günahların bağışlandığı yer: Tevrat, Çıkış 25:10-22'ye bkz.

9:5 yücelik keruvları: Tanrı'nın yüceliği ile birlikte görünen göksel varlıklar.

9:15,16 antlaşma ve vasiyet için Grekçede aynı sözcük kullanılmıştır.

10:13 ayaklarının altına serilmesini: Grekçede, «ayaklarına basamak yapılmasını.»

11:37 biçildiler: birçok eski metinde, «biçildiler, sınındılar.»

